

ADQUIRIR
les necessitats per al negoci i la
plena en el **CAUTXU**
de un
SIGNE de DISTINCIO
"CAUTXU
CATALA"
Corta Catalana, 618
(entre Pass. de Gràcia i Claria)
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTA CATALANA, 618. TELÈFON 10016

LA PUBLICITAT

ANY LII.—NUM. 17.556.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIJOUS, 17 DE JULIOL DE 1930

CALLERS D'IMPRESA: CARRER BARBARA, 11 I 13.—TELÈFON 10000

MORINICO
Camelina i Salsola a la mida
4, Claria, 4

CRONICA

Cal matar la rel

El resso que certs fets anòmals de la presó—i donem a "anòmals" el sentit etimològic de contraris a la llei moral; el resso dèiem que aquests fets han tingut en el si de les nostres corporacions públiques i la campanya que la premsa, amb excepcions deplorables, ha menat entorn d'ells, potser farà que, si no hi ha un càstig, almenys hi hagi, per un quant temps, esmena. "Potser" diem, perquè Déu ens viuri d'assegurar una cosa, altrament tan justa i tan indispensable.

Cal, però, no circumstanciar la campanya a aquells fets i als altres semblants dels quals tots tenim notícia. Bé estaria que el director de la Model de Barcelona hagués d'allunyar-se de l'establiment i de la ciutat on deixarà un record ben trist. Bé estaria. Tanmateix no n'hi hauria prou. Si els fets com els que tots sabem i divulgats avui revolten la consciència del públic s'han produït, és que podien produir-se: i en aquesta constatació, que sembla una nícia, està tota la gravetat del cas. Mentre l'atmosfera de la presó sigui una atmosfera de brutícia i d'abjectió, mentre el rebuixament moral i el material hi competeixin a veure quin serà més pregon, les seves sàdiques i altres excessos no seran fets escaducers, s'hi produiran naturalment, estaran en el seu lloc, com els epics en la podridura.

Si no volem perdre el temps, per a suprimir els fruits, cal desarrelar l'arbre que els produeix. I aquest arbre és tota la concepció penal i processal de l'Estat-policia en el qual vivim. En el delictu hi veuen el processat, en el processat el criminal, i en el criminal no pas un home al qual convé esmenar, sinó una mena de bèstia, o mansa i utilitzable per als fins més vils, o fera i mereixedora de tots els mals tractes i totes les tortures. En contrast amb les façanes d'alguns establiments, el règim carcelari i penal d'Espanya no coneix allò que és essencial: el respecte que tot home—adhereixi si és criminal i abjecte—mereix perquè és un home, és a dir, un ésser intel·ligent i moral. I això, fet i fet, també s'inscriu dins un cercle molt més ample, en la concepció diguem-ne política de "l'Estat contra l'individu", per la qual l'individu deixa d'ésser el ciutadà, és a dir el sobirà, per a esdevenir el servidor, l'esclau de l'Estat—o sigui d'aquells homes que es pensen encarnar-lo, perquè duen galons a la gorra o a la mànega.

El manifest d'Ació Catalana, en proclamar els drets de l'home i del ciutadà, proclamava també que "l'Estat, amb els seus serveis i els seus funcionaris, no és més que el servidor dels ciutadans", i proclamava encara "el dret de legítima defensa contra l'opressió estatal". Quina trista actualitat! Els fets de la presó donen a aquests principis, que algú motejava d'antiquats! Antiquats? Més aviat futuristes.

L. NICOLAU D'OLWER

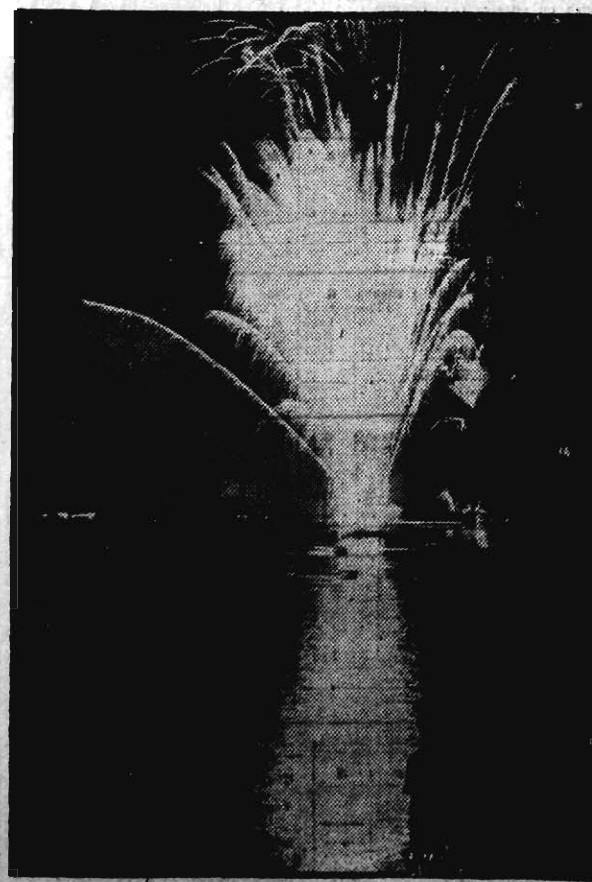
La subscripció pro-Lluís Ulloa

El Comitè organitzador de les subscripcions a favor de les investigacions relatives a Colom, ha rebut els següents donatius:

	Pessetes
J. Solguier	500
Marqués de Camps	100
Marqués de Caldes de Montbui	100
Institut Gallach (Lib. i Ed.)	100
Rosend Gallach Andreu	50
Ricard Diez Campanyà	50

Amb anterioritat a l'actual subscripció pública, diverses entitats i Corporacions (entre elles l'Acadèmia de Bones Lletres), així com alguns particulars, havien contribuït també a una subscripció particular amb les mateixes finalitats.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Un aspecte de la festa marplatense

Viles mil·lenàries: Cardona

Prehistòria cardonina

Mil·lenària la Cardona d'ara, però el poblament del seu paratge deu perdre's en la nit dels temps.

La seva rodalia és rica en troballes prehistòriques. Tan sols fent casament, al córrer de la ploma, de les restes megàliques que excursionant per la contrada hi veïem, podem citar els dòlmens de Llanusa, del Mirall, de la Casa cremada... En una de les nostres corrieres un jovevol company de camí, entre el pedruscall del corriol recollí una destraleta de pedra. Altrament, el Museu bisbat de Solsona, gràcies a les excavacions de mossèn Serra i Vilardó—Cardoní meritisíssim i avui recollidor dels tresors de Terracò—conté una de les col·leccions prehistòriques més notables de la nostra terra, col·lecció composta, en la seva major part, d'objectes trobats pels entorns de Cardona. D'entre aquests cal citar una perla d'ambur, refusa fòssil que només es dona en les costes de la mar Bàltica, la troballa de la qual és un índex, emocionador, de relacions comercials llunyanes en aquells temps preterits.

Més a la vora de Cardona, prop de la rectoria de Riner, el propi mossèn Serra i Vilardó, descobrí en una cova una petita mina i fonderia d'aram amb moltes i totes per a la fosa de destrals i punxons d'aquell metall. Aquella explotació pertany al moment transcendent per a la història humana del traspàs de la utilització de la pedra a la dels metalls, cal situar-la a la llinda de l'Edat del bronze, és a dir, uns 2.000 anys abans de Jesucrist. Al peu de Cardona també, i a la vora del riu, Pi i Margall hi veié encara un gran pedrò, la Pedra frita, un menhir dels temps megàliques que, segons testimonis dels vells de la vila, fou aterrit i trossejat per engravar la carretera nova.

El poblament de la rodalia, o millor encara, una certa densitat de poblament, resta palesa per les restes prehistòriques, dels quals hem fet una exposició resumida i de memòria.

Amb tot i no haver-se trobat ni indicis de què fou habitat anteriorment als temps medievals en el paratge estricte de la vila actual i els seus voltants, nosaltres creiem que l'ocupació del lloc on s'aixeca la vila i el seu castell ha d'ésser tan antiga com el poblament de la resta de la rodalia, que és tant com dir que ja seria poblat en els temps en els quals els primers homes petjaren la que havia d'ésser terra catalana.

Fonamentem la nostra creença en raons d'ordre geogràfic, per no dir geològic. En primer lloc, en el fet de l'existència del jaciment salífer—la "Muntanya" de sal, com diu la gent admirada—, aliorament de les capes salines subjacents en tota la comarca,

però enlairades aquí per un plegament antidual, esfondrat després a conseqüència de l'excavació subterrània de les aigües en la massa salinera fàcilment diluïble. L'ensorrament de la volta rocosa obrí una vall i posà a la llum i a l'abast de l'home les meravelles del tresor salí. La sal, indispensable a l'economia humana, ha estat buscada sempre pels homes amb faldera. La venturosa co-existència de jaciments de ferro i de sal a la rodalia d'Hallstatt, en el centre d'Europa, originà la civilització hallstàtica de la primera Edat del ferro irradiadora, gràcies al tràfec que els dos minerals fomentaren, dels seus avenços pels palaos nòrdics i pels de la Mediterrània. Aquesta irradiació de gran volada, pot servir-nos per avaluar la importància de la sal gemma cardonina com a element de fixació d'un nucli de gent que se n'aprofitessin.

El fenomen geològic de l'enfonsada de la clau de volta anticlinal, deixà a banda i banda de la depressió o vall que en resultà, les parets laterals convergents del plegament, estrats rocosos enlairats en l'espai, testimonis munts de la ferida geològica oberta.

Des del més altiu i enmampat dels dos costats, el del costat nord, tallat arran pel Cardener, hom domina les salines i atallaia tots els camins que hi fan cap, els quals, de més a més, eren rutes intercomercials importants: de l'Alta Segarra al Bergadà, de les terres de Solsona a les de Bages. Altrament el canal del riu que mena de la muntanya solsonina vers Montserrat i la terra baixa, resta com a via de pas interceptada per aquest esperó muntanyós; qui volia passar havia d'enfil·lar-se i crear-lo per un collet entallat en els estrats, disimulat avui pel caseriu de la vila.

Les condicions estratègiques per un habitat en aquests puigs i els avantatges que l'indret tenia per a l'explotació de la sal són, doncs, evidents. Actualment aquest cim porta al Castell històric. En el seu extens recinte, amural·lat a la Veuban, coberts per un enfarfec de construccions casernes, hi ha el palau dels Folchs, l'església romànica de Sant Vicenç i la torre de la Minyona; aquesta, possiblement, almenys, era en la base, la més antiga de les construccions subsistents.

Doncs bé, al nostre entendre el poblament primitiu de la Cardona dels temps prehistòrics i aduec dels temps històrics ha de situar-se dins l'àrea actual del castell. Ens ho fa suposar les condicions immillorables d'aquest cap de senat com a lloc de pas i com a lloc avinent per a l'explotació salinera.

Com s'originà la vila d'ara a mig aire del turó encastellat, ja és cosa de deixar-ho per a un altre dia.

PAU VILA

FULL DE DIETARI

NO ES SERIOS...

Ara sí que t'hem fet bona! Per això mobilitza tota la família, la invitació a donar una mirada melangiosa als jardins il·luminats, l'excitació a col·locar-se en la tessitura dels adéus... Podien avisar. No s'hi val a oferir-nos la nit de dimarts passat com la nit de l'apoteosi final i l'endemà fer-nos saber que l'Exposició continuava si fa no fa de la mateixa manera...

Veig que no ens entendem. Això són trucs d'empresari privat que ens semblaven impropis d'un municipi de ciutat amb fums de metròpoli. Ens hem equivocat; ens hem tornat a equivocar.

Havíem imaginat que la clausura fóra una cosa tan neta i tan matemàtica com l'obertura—ens referim només a l'aspecte mecànic de l'afar. No pas a l'aspecte polític. Aquesta prorroga vergonyant, venint a darrera d'una prorroga pública i notoria acordada sota la primoriverada, ens submergeix en una mar de confusions.

Es que l'Exposició, a còpia d'ésser un mal negoci, esdevé un bon negoci, capaç d'apuntalar el pressupost municipal? Es que en l'etapa política que estem vivint és indispensable de mantenir l'enlluernament de les grans festes col·lectives? Es que allò que ens semblava abusiu, excessiu i exorbitant sota el govern dels altres ens sembla enraonat, escarinet i adorable sota el govern propi? Es que tot i haver-hi teòricament molta pressa per començar la liquidació del "magne certamen", pràcticament no n'hi ha gens?

No deixa d'ésser curiós que homes com jo, acusats suau d'entendre's amb les fonts il·luminoses, quan es tracta de la conveniència de Barcelona mirin les coses amb una glàpida severitat, i que els pretesos incorruptibles detractors de la gestió aliena, trobin una voluptat evident a prosseguir-la i a estrafar-la.

Tot plegat no és seriós. Us ho dic jo, que tinc algunes vel·litats d'humorista i que, per això mateix, reto un culte íntim i pregon a la veritable serietat.

CARLES SOLDEVILA

Les comoditats i a tots els refinaments de la vida, per a poder deixar l'empremta del propi geni en obres perdurables.

Si algunes vegades, no sabem defugir les insistent sol·licitacions d'un mecenatge espontani, Juli Garreta es decideix a sortir de la seva terra, és per a tornar-hi aviat. L'enyorrança terral ha d'ésser aleshores més forta en ell que tota altra cosa. I ell ha de tenir la consciència que, de tota manera, amb mestratge aliè o sense, realitzarà la seva obra, recollirà les innumerable melodies que l'envolten i cantarà enforçor la naturalesa que ell sent i estima, els camps daurats, el vent que passa i fa bategar les blanques velles damunt la mar blava, o esbulla les cabelleres dels arbres als cims de les nostres muntanyes...

L'harmonia de les coses canta sensualment en el seu cor i el posseeix tot ell, amb un enclau dionisiac. Sovint ens fa pensar en aquell rei mitològic—glossat per Goethe—, al qual tot se li tornava or. Al nostre Garreta tot se li tornaven imatges musicals. Les coses més essencials i les més altes d'aquest món—que el poeta cantava amb una infinita recança de deixar-lo—, no se li revelen pas d'altra manera, sinó musicalment.

Intuítiu com és, a Garreta no li calen mestratges. Tampoc, d'altra banda, va a la recerca de la popularitat. La seva obra, però, bé mereix d'ésser coneguda, universalitzada. Algú, però, entre els més esclariats, se n'adona bé prou. I aquesta és la tasca que s'empren, amb entusiasme i devoció, el mestre Pau Casals, i bé podem dir que a ell es deuen els veritables triomfs de Juli Garreta.

Aquest és un altre motiu d'agraïment envers el mestre del violoncel, a l'art excel·lent del qual tan exquisides emocions—tan pregonas delectances d'vem.

CASALS.—Girona s'ha sentit honorada aquests dies amb la presència de Pau Casals. I els que li som devots no podem oblidar, ultra el seu art—aquell art amb el qual, com ens conta un escriptor francès, endol·leix la penosa agonía del gran pintor Carrière—, que ell és un dels qui més alt han posat el nom de Catalunya a l'estranger.

Quan ell apareix, greu i seré, amb el seu violoncel o amb la seva batuta, davant dels públics musicals més selectes del món, és ben bé tota la nostra terra que triomfa amb Pau Casals. I això, en hores doloroses que tots hem passat, i en les quals la defallença era inevitable, era una de les coses que més aconhortaven el nostre esperit.

Pau Casals no és pas un d'aquells genis esquerps i solitaris que s'isolen

COMENTARI

A favor del senyor Ulloa

No dubtàvem ni un moment que el nostre poble respondria a la orda que el Comitè creat a l'efecte li ha adreçat per tal de recaptar cabals amb què ajudar el professor perub senyor Ulloa en vigílies del Congrés Americanista d'Hamburg.

Sense aquest ajut el senyor Ulloa no podria assistir a aquest interessant Congrés d'historiadors de tots els països del món, davant dels quals serà portada la tesi de Colom català. En aquest Congrés hi haurà, naturalment, tot un equip d'historiadors italians que hi aniran disposats a combatre ferotgement la tesi catalana. Lluís Ulloa, ell tot sol, s'acararà contra una allau de contradictors, i estem segura que triomfarà en la polèmica. Les seves recerques constants, els seus estudis sobre les qüestions col·loquials, la seva documentació única sobre la matèria, i el seu remarcable talent li donen una autoritat excepcional entre els millors historiadors de la nostra època.

De més a més el professor Ulloa mereix la nostra admiració i el nostre afecte per la fermesa i l'abnegació amb què ha hagut de lluitar en aquests darrers anys per tal de poder seguir les seves recerques científiques. Combatut pel govern dictatorial del seu país pels seus sentiments democràtics, perseguit pels seus enemics polítics, aduec en l'exili, s'ha vist atacat per no pocs elements sovintistes espanyols que han posat en dubte la seva noblesa i la seva imparcialitat científica, acusant-lo de "catalanisme". I tot això havent de lluitar, de passada, amb les dificultats econòmiques amb què el fat sol obsequiar els homes de ciència mancats de fortuna que esmercen llur temps i llur talent en estudis i recerques poc remuneradors. El senyor Ulloa, que a París habita el barri més modest de la ciutat, a Barcelona viu en una pensió no menys modesta. L'exili l'ha acostumat a la inconfortabilitat del viatjar en tercera, i aduec l'ha obligat a fer supressions a l'hora dels menús. Tot això per a ell no té cap importància. L'estudi, la recerca científica, les comunicacions acadèmiques, el triomf de la veritat històrica, valen més que tots els confortos i que tots els pollastres rostits!

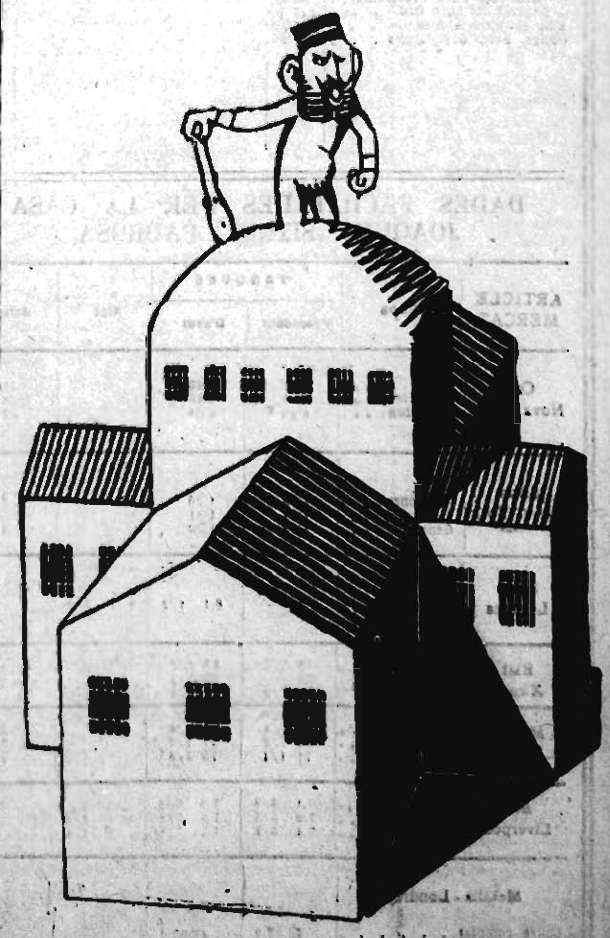
Don Lluís Ulloa, gran en la seva modestia, és tot un senyor, un gentilem com n'hi ha pocs, un home de món, tot afabilitat, tot cor. Els que l'han tractat ho han llegit en la seva cara i ho han endevinat de seguida en dir la seva veu i estrènyer la seva mà. Els catalans entenc que tenim el deure moral d'ajudar-lo, sobretot ara que s'atansa el Congrés Americanista d'Hamburg; car aquest certamen científic vol escoltar la veu de Lluís Ulloa i vol discutir la tesi de Colom català, tesi que ha revolucionat el món sencer, i que han enfonsat definitivament la llegenda genovesa.—D. de B.

voluntariament del seu poble. Així, no li bastà d'enlairar com a violoncel·lista el nom de Catalunya per tot arreu, sinó que aspira a dotar el nostre poble d'una orquestra que pogués ésser comparada amb les millors del món, i després d'esforços abnegats i de sacrificis heroics, aconseguí crear-la. I cal també tenir en compte que, recordant-se dels humils, fets poètics, amb la seva Orquestra, la creació de l'Associació Obrera de Concerts, d'un caràcter eminentment popular.

Què podríem dir, què no s'ha dit ja, de l'art de Pau Casals, art sobri i acurat, fet tot de saviesa, de clor i de sentiment? Es un art que difícilment sabríem definir: sols sabem que ens domina tot seguit, que ens hi donem de tot cor, sense reserves, sense esforç. En sentir a Pau Casals, ell ens revela cada vegada noves bel·leses que no vem somniat i ens enlaira, sense sotrac, fins a aquelles cimes espirituals de l'art en les quals beutat, veritat i bonesa es confonen.

CARLES RAHOLA

AGRAÏMENT.—Des de LA PUBLICITAT em plau de regradar a Pau Casals per les delectances que li deuen. Gràcies, mestre, pel do d'art que ens heuen fet; gràcies pel vostre altíssim concurs a l'homenatge a Garreta, i gràcies també per la vostra amical presència en les festes selectíssimes d'aquests dies, el record de les quals durarà tant com la devoció que per vos i per la vostra obra tots sentim... Quan us trobeu lluny de la nostra terra, en pensar en Catalunya, penseu també en Girona, en els que us hi estimem i us admirem, en els que us seguim sempre amb tota l'ànima en els vostres pelegrinatges d'art, bo i pensant que, quan triomfeu amb el vostre violoncel o amb la vostra Orquestra, triomfa també el nostre poble i triomfa, per tant, cada un de nosaltres, en allò que dins de la nostra ànima serveix religiosament de més noble, de més pur i de més enlairat!

QUE PASSA A LA MODEL?

Don Eràclio:—No passa res de mal perquè la presó de Barcelona és una presó Model!

_____

ESTIUEJANTS!

Demaneu als millors establiments de la localitat

OLI MARTI

SUPREM

envasat en llanes precintades d'1, 2 i 4 litres amb la xapeia-obsequi — 20, 10 i 5 xapeies — les quals donen dret a un bonic present (tiscra, ganivet o forquilla). A fi que els consumidors addictecs d'aquesta marca puguin adquirir-la amb facilitat, durant la temporada estiuenca s'ha posat a la venda a totes les poblacions més importants de Catalunya.

NOTICIA RIU

LA PUBLICITAT

PREUS DE PUBLICACIÓ

	Ptas.
Barcelona, mes	750
Península Ibèrica, trimestre	2.100
Amèrica, trimestre	2.100
Altres països	2.100

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa, a les set del matí del dia 16 de juliol de 1930:

Entre Irlanda i Anglaterra raja el centre d'una important perturbació atmosfèrica que determina mal temps i pluges a les illes Britàniques, nord-est de França i països escandinaus, fins a les costes alemanyes de la Bàltica.

Les altes pressions continuen a l'Atlàntic entre les Açores i Canàries.

Al sud de França, Península Ibèrica i Mediterrània, el temps és bo, amb cel núvol a Catalunya i València.

Estat del temps a Catalunya, a les vuit:

El cel està cobert a les planes de Barcelona i Vic, així com al Penedès i Camp de Tarragonà, i destapat o amb pocs núvols a la resta.

Els vents són del sud i sud-est a la zona costera i fluïxos o calmats per l'interior.

Durant les darreres 24 hores es van produir lleugers pluviosquigs a la plana de Vic.

Les temperatures màximes d'ahir es van registrar a la Pobla de Segur, Tremp i Serós, amb 31 graus.

Gravats JOAN SERRA CANUDA, 33

El passat diumenge, dia 13 del corrent, la Federació de Rellogers de Catalunya va oferir un verumet d'honor al seu vice-president, senyor Josep Anfruns i Manén, en reconeixement a la seva recent i profitosa actuació en benefici del comerç de rellogeria.

L'agradable festa va tenir lloc al Restaurant Esport. Hi van assistir un creixent nombre d'associats, i això és una bona prova de les generals simpaties que frueix l'homenajat.

A més, els elements principalment afavorits per la gestió del senyor

Anfruns, a la nit el van obsequiar amb un banquet íntim. Ambdós actes es desenvoluparen en un ambient de franca cordialitat, i s'hi va constatar, pel natural i espontani canvi d'impressions, l'entusiasme despertat per la fructífera tasca que d'un quant temps ençà ve realitzant la Federació de Rellogers de Catalunya, entitat que es proposa dur a terme altres importants projectes igualment benéficosos per a la classe que representa.

NAFTALINA

contra les aques

AL ROTARY CLUB

Ha tingut lloc al Casino Sant Sebastià la reunió setmanal de costum del Rotary Club de Barcelona, la qual ha estat molt animada, i ha transcorregut entre l'ambient viu i interessant que la diversitat de socis que el componen li donen. Hi van concórrer molts rotarians forasters i invitats dels socis.

Va ésser molt interessant la conferència que En J. H. Jordain, soci del Club i president de la Cambra de Comerç Americana, va donar sobre la situació actual de l'economia dels Estats Units i el nou aranzal de l'esmentat país.

La personalitat i competència del conferenciant van fer molt suggestiva la seva dissertació, plena d'un clar sentit de la realitat.

També va parlar N. Odon de Buen, que assistia a la reunió com a convidat. Va explicar l'estat dels treballs oceanogràfics a la zona de l'estret de Gibraltar, per tal de preparar els estudis necessaris per al projecte de foradada sota l'estret, i de com es porten a terme els estudis de la Mediterrània que tant d'interès tenen per a l'esdevénidor de tots els països que la tenen per mar.

Pastilles Laxants Prats

Al carrer de Nàpols, el jove de 23 anys, Joan Munaya pujà al terrat per poder veure els focs del port i va tenir la desgràcia de caure. Quedà mort a l'acte.

El jutjat que acudí al lloc del succeís ordenà l'aixecament del cadàver i la seva conducció al dipòsit judicial.

Hom ha denunciat la desaparició d'un aristòcrata barcelonès molt conegut. El pare d'aquest, ja mort, havia exercit, ara farà uns deu anys,

el càrrec de governador civil de Toledo. Sembla que el dit aristòcrata es trobava actualment reclus en un sanatori, situat a la barriada de la Bonanova. El dia 4 d'aquest mes fou donat d'alta i abandonà l'establiment. Des de l'esmentada data la seva esposa, que és qui ha denunciat la desaparició, no ha sabut ja res més d'ell.

La denúncia ha manifestat que quan el seu marit sortí del sanatori, muntà en un automòbil, en el qual anaven quatre individus.

En el Grup de Cases Barates "Eduard Amós", s'esfondrà una paret, que caigué damunt el nen Antoni Ruedas Caldas, habitant en una de les dites cases.

Portat al lesionat al dispensari de can Tunis, fou auxiliat de grans ferides a diverses parts del cos.

A l'Exposició fou detingut Miquel Lleixa per haver-se insolentat contra els agents de l'autoritat.

Diurètic per excel·lència és el yoghourt Danone

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 17 de juliol de 1930.

Hores d'observació: 7, 13, 18; Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 759,8, 758,8, 756,8 mil·límetres; 1013,0, 1011,7, 1009,9 mil·líbars; Termòmetre a l'ombra: sec, 22,8, 23,8, 25,0; humitat, 19,2, 20,8, 22,0; Humitat (centèsimes de saturació): 69, 62, 76; Vent: direcció, SW, SW, SW.; ve·locitat (m. per segon), 1, 4, 4; Estat del cel: núvols, núvols, quasi seré; Classe de núvols: St-Cu., A-Cu., Cu., C.; Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 26,4; mínima, 20,1; Id. arran de terra, 16,6; Oscil·lació termomètrica, 6,3; Temperatura mitjana, 23,2; Recorregut del vent en igual període, 100 km.

La societat esperantista "Paco kai Amo" va celebrar reunió general el dia 13 de l'actual i va quedar constituïda la Junta de la forma següent: President, T. Unanue; vice-president, J. Sanguin; secretari, L. Castells; vice-secretari, C. Canyelles; caixer, M. Creus; comptador, A. Roig; bibliotecària, Adela Castanyer; vocals, J. Fort, F. Roig, F. Rollo i E. Garcia.

Aquesta mateixa Societat té anunciada per al diumenge, dia 20, una excursió familiar a Santa Cristina. Per a inscriure-s'hi, fins al dia 18, al seu local social, carrer de Planeta, 16, principal.

JONES VERITABLE COASIO

per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magrífica, Tallers, 41

Des d'avui, dijous, s'exposarà a les vitrines de la casa Ochoa, carrer de Pelayo, número 50, la magnífica il·lustrada que el Comitè permanent del segon Congrés nacional de sastreteria, en nom de tots els congressistes que assistiren al dit Congrés, ofereix a la històrica senyera de l'antic gremi de pastres de València, en commemoració d'haver presidit les sessions de la magna assemblea celebrada a Barcelona del 2 al 8 de setembre de 1929.

Per tal de lliurar la corbata als sastres valencians, una comissió composta pels senyors Claudi Puigvert Redón, Josep Ribes Igual, Marian Pedrol, president, vice-president i secretari, respectivament, de la Societat de Sastres La Confiança, de Barcelona, acompanyada de nombrosos socis, anirà dissabte vinent, dia 19, a València, on tindrà lloc l'acte d'homenatge a la bandera de l'antic gremi. A l'esmentat acte concórreran les autoritats locals i representacions de les entitats econòmiques i culturals de València i de tota la sastreteria organitzada d'Espanya.

Els socis de La Confiança, de Barcelona, que desitgin acompanyar la comissió, poden dirigir-se avui, dijous, al domicili social, carrer de la Canuda, núm. 33.

Ens comuniquen que l'Hotel de France, a Andorra la Vella, està obert. Aquest magnífic establiment posseeix el millor confort modern. El menjar és particularment esmerat i el celler de primer ordre. Tot això en un esplendí ambient i per preus d'allò més raonable.

UN DONATIU PER ALS POBRES

El governador digué ahir que el príncep d'Astúries, abans de marxar, li havia manifestat que, amb destinació als pobres, donava la meitat de la quantitat que va donar el seu pare, o sigui, 2.500 pessetes.

Com diguérem en la nostra informació de darrera hora d'ahir, al port caigué un individu a l'aigua que ha resultat ésser l'il·lustre escenògraf Salvador Alarma.

RETALLS

comença la gran venda de

als Magatzems

EL BARATO

Hi ha partides enormes -- Tots són de l'actual temporada -- Els preus són insignificants, quasi regalats

NO PERDEU TAN BONA OCASIÓ

Sortosament el succés no tingué les greus conseqüències que pogué haver tingut. Segons manifestà la senyora d'Alarma, el seu marit estava donant els darrers tocs a una embarcació l'adornament de la qual li havia estat encomanat, quan tingué la contrarietat que moments abans d'iniciar-se la calçada marítima sofria una avaria el motor de la dita embarcació.

El senyor Alarma pensà aleshores demanar auxili als mecànics del caspner "Laya", ancorat davant l'estació marítima, i amb aquest objecte es dirigí a bord de l'esmentat vaixell utilitzant per això la passarella que l'unia al moll. En arribar a la meitat de la passarella volgué tenir la galanteria de deixar pas a unes senyores i sofí una relliscada que li féu perdre l'equilibri i caigué a l'aigua.

El senyor Alarma no perdé per això la serenitat i pogué pel seu propi esforç sortir a flor d'aigua i apaïllar el cos entre la borda del vaixell i la paret del moll fins que els mariners del "Laya" acudiren a socorrer-li i aconseguiren pujar-lo a bord, on li foren prodigats tots mena d'auxilis.

Gràcies a la serenitat del senyor Alarma l'accident no tingué conseqüències.

L'il·lustre escenògraf, no obstant haver passat mala nit a causa de la impressió rebuda, aquest matí reprengué la seva vida ordinària.

tallar el gas als lladres, i fou, en tot, agredit per aquests. En auxili de l'agredit escudiren diversos testimonis del fet. Els malfactors, aprofitant la confusió que es produí, aconseguiren fugir. Antoni Comes fou assistit al dispensari del carrer de Sepúlveda d'una ferida a la cara, que se suposa li fou causada en ésser copejat amb una clau anglesa.

FORTUNY, S.A.

EPICORRE FRANÇAISE Hospital, 28

Sucre: Ramonón, 138

Mantega de Torrelavega, la millor, la més fina per a taula. Oli Superfl pur d'oliva - Xoriso de la nostra fabrica de Vic. Expedicions als senyors estiuencs, franc estació o recader.

SECCIO DE PERFUMERIA: Rambla del Prat, 1 - Tel. 74293 Especialitat en perfums de totes les grans marques Preus reduïts

Govern civil

COMPLIMENTS

Ahir el governador va rebre la visita de l'alcalde, que abans de marxar a l'estranger anava a acomiadar-se'n.

EL GOVERNADOR, A MADRID

Avui, a la tarda, en automòbil, marxarà cap a Madrid el general Despujol, el qual pensa estar de tornada diumenge al vespre.

Com que el secretari senyor Azórraga està de vacances, s'encarregarà del comandament de la província el president de l'Audiència, senyor Lassala.

Sabó Zotal

GUAREIX GRANS I HERPES

Cinc desconeguts que estaven a la porta de la Companyia Espanyola de Turisme intentaren arrabassar a un dels cobradores de l'esmentada Companyia un saquet que contenia una important quantitat de diner.

Trobant-se en aquells moments en el rebedor de la casa el vigilant de la Companyia, Antoni Comes, intentà

GASTROL MIRET

produeix estòmacs nous

Balneari "Vichy Català"

Caldes de Malavella (tocant l'estació del ferrocarril) TEMPORADA DEL 15 DE MAIG AL 31 D'OCTUBRE Aigües termals, bicarbonatades, alcalines, lítiques, clorurades, sòdiques

Malalties de l'aparell digestiu - Fets - Artritis en les seves múltiples manifestacions - Diabetis - Glucosúria - Consolidació de fractures

Establiment voltat de parcs frondosos. - Habitacions amb aigua corrent, grans, còmodes i ventilades. - Menjadors i cafè espaciosos. Salons per a festes. - Capella. - Camps de tennis i altres esports. - Garatge. - Centre d'excursions per a la Costa Brava, Montseny, etc. - Autos de lloguer. - Telèfon. Administració: Rambla de les Flors, 18. - Barcelona

Acaba de sortir la vuitena edició de

Farmacopea Oficial Española

Preu: 40 ptes.

Adquiriu-lo a la

Llibreria Ca' alònia

Plaça de Catalunya, 17 - Barcelona

GALETES BIRBA

Les úniques que han obtingut la màxima recompensa a l'Exposició Internacional de Barcelona 1929

Pilar d'Abadal i Calderó

vídua d'En Marian Vila

mori ahir, dimecres, dia 16 dels corrents després de rebuts els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus fills Mercè, Dolors C. C., Raimon i Lluís, filles polítiques Dolors Gallifa i Concepció Vilaplana, néts, germans Raimon i Encarnació, germans i germanes polítiques, nebots, cosins i parents tots, pregunten a les seves amistats una pregària per la seva ànima i els conviden a l'ofici de cos present, que se celebrarà avui, dijous, a les onze, a l'església del Carme, de Vic, i seguidament a l'enterrament.

Vic, juliol de 1930.

Josep M. de Pol i Rovira

mori el dia 13 del corrent

després de rebuts els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

La seva vídua Lluïsa Mercadal, pare Joaquim, mare política Amàlia Peyri vídua de Mercadal, germans polítiques, oncle polític (absent), ties polítiques (presentes i absents), nebots, cosins (presentes i absents) família tota i la raó social POL, CARDONA i PLATON, S. en C., els pregunten que el tinguin present en llurs oracions i que se serveixin assistir als funerals que, per l'etern repós de la seva ànima, se celebraran demà, divendres, dia 18 del corrent, a dos quarts d'onze, a la parroquial església de Santa Anna, pel qual acte de pietat els quedaran molt agraïts.

Les misses després de l'ofici i tot seguit la del perdó

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Esm. Sr. Cardenal-Arquebisbe de Tarragona i altres senyors Bisbes de Catalunya han concedit les indulgències en la forma acostumada.

Lletra del senyor Maspons i Anglasesell al president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació

Journal des Hommes libres de chaque religion.

